

D. EPISTOLAE

Synodis ambabus, quae C. poli de quaestione ex verbis liturgiae Chrysostomicae σὺ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος exorta annis 1156 et 1157 habitae sunt, Nicephorus Basilaca, ut constat, damnatus est atque in exsilium relegatus. Philippopoli, ubi exsulabat, missae hae epistolae, quibus auctor maerore acerbissime affectus suae in praesenti vitae rationem exponit, patriae desiderium iterum ac saepius aperit.

1. Duobus amicis

Philippopoli Constantinopolim, post a. 1157

S 199v] Δι' ἐνὸς ἐπιστολίου δύο τοὺς ἐμοὶ φιλτάτους προσαγορεύω, ἵν' ὡς τὴν
φιλίαν ἔχητε καὶ τὸ γράμμα κοινόν. πῶς δ' ἂν καὶ διαιροῖμεν Ἀχιλλέως
Πάτροκλον ἢ Διομήδους Σθένελον ἢ Κύρου Χρυσάνταν ἢ Ξέρξου Ἀρτά-
βανον; εἰ δὲ δεῖ 'τὸν φιλέοντα φιλεῖν', φιλοῦμεν ὅτι φιλούμεθα. οὐδ' εἰν
5 Αἶδαο λήσομαι ὑμῶν, τοσοῦτον ὑπερφιλῶ· ἴστω λόγος, ἴστω φιλία.

Ἀλλὰ πυνθάνεσθε πῶς ἔχει τὰ ἡμέτερα· ὡς ἂν τις ἐχθρὸς ἐπεύξαιτο
καὶ σαφῆς φίλος ἀπεύξαιτο. 'τά τ' ἔνδον τά τε θύραζε' δυστυχῶ. ἔσω-
θεν ἐπιβουλαὶ ἔξωθεν ἀπειλαί, πανταχόθεν φόβοι πανταχόθεν κίνδυνοι,
ἀμφίκρημνα πάντα μοι. ὡς ἐν ἀπόροις κατείλημμαι ἐπιεικενόμενος περι-
10 φρονοῦμαι τραχυνόμενος ἐπιβουλεύομαι. τί καὶ δράσει τις, ἐνθα καὶ τὸ
ἐπιεικεύεσθαι καταγέλαστον καὶ τὸ ἀγριαίνεσθαι οὐκ ἀκίνδυνον; οὔτε
ἄρτον οὔτε μάζαν ἐθέλουσιν, οὕτως εἰσὶ κατὰ τὴν παροιμίαν δυσάρεστοι.
ὡς ἐπὶ τείχους περιπατοῦμεν, ὡς ἐν Ταυροσκύθαις ὁδεύομεν. οὐδὲν μείλι-
χον ἐντανθοῖ. Ἀρεϊκὰ πάντα, ἀθέμιτα πάντα, ὡς ἐν βαρβάροις φόνια·